ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ□ ΑΡΙΘΜ. 4/2009 ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 18 Ιουνίου 2009, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρεία της προέδρου συν. Μιμής Τουφεξή, και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Γιώργου Δόγα, Χρήστου Γιαννακόπουλου, Γιάννη Κουτζουράδη, του αναπληρωματικού μέλους συν. Μηνά Παπάζογλου, που αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό Ελένη Τράϊου, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εξετάσει την έφεση του συν. Μιχάλη Κυριακίδη κατά της υπ□ αριθμ. 15/2008 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Η έφεση του συν. Μ. Κυριακίδη κρίθηκε από το ΔΠΣ τυπικά βάσιμη και εξετάστηκε κατ□ ουσίαν.

Το ΔΠΣ ομοφώνως επικύρωσε την απόφαση του ΠΠΣ, η οποία με ψήφους 3 έναντι 2 είχε κρίνει τον συν. Μιχ. Κυριακίδη πειθαρχικά ελεγκτέο, επιβάλλοντάς του ποινή προσωρινής διαγραφής 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Ο συν. Κυριακίδης εκρίθη ότι παρέβη το άρθρο 7, παρ. 1, εδ. α□ και θ□ του Καταστατικού και άρθρο 4, παρ. β□ του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Ο συν. Χριστόδουλος Αξελός στην έγκλησή του αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής:
«Το 2006, δύο χρόνια μετά την αποχώρησή μου από την ΕΡΤ ΑΕ, στην οποία εργαζόμουνα για τριάντα συνεχή χρόνια, αποφάσισα να κάνω αγωγή, στην παραπάνω εταιρεία, γιατί τα τελευταία χρόνια δεν μου είχε πληρώσει □όπως και σε άλλους συναδέλφους- την «αντικατάσταση» όπως προέβλεπαν και προβλέπουν οι σχετικές μεταξύ ΕΣΗΕΑ-ΕΡΤ συλλογικές συμβάσεις εργασίας□

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσήλθε και εξετάστηκε «ως μάρτυρας υπέρ της ΕΡΤ ΑΕ» ο συν. Μιχάλης Κυριακίδης, ο οποίος, μεταξύ των πολλών ανακριβειών που κατέθεσε έφτασε στο σημείο να πει και ψέματα προκειμένου να υπερασπιστεί τον εργοδότη του και μέχρι πριν από δύο χρόνια και δικό μου, όπως ότι:
Δεν θυμάται να έχει δώσει η ΕΡΤ αντικαταστάσεις σε δημοσιογράφους□ □κάτι τελείως αναληθές- αφού πολλοί συνάδελφοι έχουν πάρει αντικαταστάσεις μεταξύ των οποίων και εγώ. Και ότι όλη αυτή η ιστορία ήταν μια στημένη κομπίνα για να αρπάξω χρήματα από την ΕΡΤ, χωρίς να τα δικαιούμαι. Όμως τόσο πρωτόδικα, όσο και στο Εφετείο κέρδισα την υπόθεση. Ο συν. Κυριακίδης έχει καταθέσει και άλλες φορές εναντίον συναδέλφων μας υπέρ της ΕΡΤ ΑΕ».

Ο εγκαλών κατέθεσε, επικυρωμένο αντίγραφο του ΤΣΠΕΑθ, στο οποίο, αναφέρονται οι κρατήσεις που είχε κάθε χρόνο από το 1984 μέχρι και το 1998 για τις αντικαταστάσεις που έπαιρνε, καθώς επίσης και αντίγραφο της 7589/2008 απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία το δικαστήριο κάνει δεκτή την αγωγή του και υποχρεώνει την ΕΡΤ ΑΕ να καταβάλλει στον ενάγοντα τη σχετική αποζημίωση.

Ο συν. Μιχ. Κυριακίδης υποστήριξε στο ΔΠΣ ότι η δίωξη του είναι αντικαταστατική, καθώς πουθενά στο Καταστατικό δεν αναφέρεται ότι δεν επιτρέπεται μέλη της ΕΣΗΕΑ να καταθέτουν σε δίκες. Αντιθέτως □υποστηρίζει□ γίνεται μια διασταλτική και αυθαίρετη ερμηνεία ενός άρθρου (7, παρ. 1, εδ. α□ και θ□ περί επαγγελματικής αλληλεγγύης και ευθύνης), το οποίο θα μπορούσε να ερμηνευθεί όπως ο καθένας νομίζει. Όπως ακριβώς και με το άρθρο 1 του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας (εδ. α□) που αναφέρει ότι ο δημοσιογράφος πρέπει να θεωρεί πρώτιστο καθήκον την δημοσιοποίηση όλης της αλήθειας, «Με βάση αυτό το άρθρο έκρινα ότι είναι καθήκον να συμβάλω στην αναζήτηση της αλήθειας».

Υποστήριξε, επίσης, ότι η δίωξή του είναι αντισυνταγματική και παραβιάζει τις αρχές της ελευθερίας του ανθρώπου. Παρουσίασε μάλιστα και γνωμοδοτικό σημείωμα λέκτορα της φιλοσοφίας του Δικαίου της Νομικής Αθηνών, σύμφωνα με το οποίο η εμφάνιση και

η κατάθεση της αλήθειας ενός δημοσιογράφου μέλους της ΕΣΗΕΑ ενώπιον του δικαστηρίου, αποτελεί περιεχόμενο δημοσίου δικαίου υποχρέωσής του, από το οποίο δεν απαλλάσσεται λόγω της ιδιότητάς του, άρα δεν παραβιάζει τις διατάξεις του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, ούτε του άρθρου 4, παρ. β του Κώδικα Δεοντολογίας.

Στις σχετικές ερωτήσεις ο εγκαλούμενος διευκρίνισε ότι τον κάλεσε η νομική υπηρεσία και η Διοίκηση της ΕΡΤ να καταθέσει και ότι το έκανε με πρόθεση να «φωτίσει την αλήθεια». Για το θέμα των αντικαταστάσεων είπε ότι «καμία χρονιά οι αντικαταστάσεις δεν είναι μέσα στα αιτήματα διαπραγμάτευσης της ΕΣΗΕΑ με την ΕΡΤ, ότι κανείς δεν έχει πάρει αντικαταστάσεις, ότι αν ήθελε κάποιος να τις διεκδικήσει θα το έκανε μαζικά μέσα από το συνδικαλιστικό του φορέα και σε αυτή την περίπτωση ο ίδιος θα πήγαινε ευχαρίστως μάρτυρας.

Στο ΠΠΣ υποστήριξε μεταξύ άλλων:
«Πήγα ως μάρτυρας στη δίκη και όχι μάρτυρας της ΕΡΤ για να καταθέσω την αλήθεια. Στην περίπτωση άλλων συναδέλφων -όταν μου ζητήθηκε από την ΕΡΤ να καταθέσω ως μάρτυρας, αρνήθηκα, παρά τις πιέσεις που δέχθηκα. Ο εγκαλών δεν αντικατέστησε κανέναν συνάδελφο με τον τρόπο που γίνεται όταν υπάρχουν συγκεκριμένες αντικαταστάσεις και υπάρχει κατάλογος που δείχνει ποιος αντικαθιστά ποιον».
Επίσης, ότι:
«Ως εργαζόμενος της ΕΡΤ είμαι υποχρεωμένος να τηρώ τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού της ΕΡΤ (άρθρο 37, παρ. 3)», ότι «οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ ΑΕ είναι υποχρεωμένοι να καταθέτουν ως μάρτυρες ενώπιον όλων των ελληνικών δικαστηρίων για γεγονότα που γνωρίζουν από την εκτέλεση της εργασίας των».

Σε υπόμνημά του στο ΠΠΣ ανέφερε μεταξύ άλλων:
Στη συγκεκριμένη δίκη υπερασπίστηκα τα συμφέροντα του συνόλου των συναδέλφων μου στην ΕΡΤ, εναντίον μιας στημένης κομπίνας
Πρόκειται για ένα θέμα που αφορά όλους τους δημοσιογράφους της ΕΡΤ και το οποίο ποτέ δεν απασχόλησε την Ένωσή μας ως εργασιακή διαφορά μεταξύ των δύο πλευρών

Ο Χριστόδουλος Αξελός, αρκετά χρόνια μετά τη συνταξιοδότησή του, σε συνεργασία με άλλον συνάδελφο, επιχείρησε να στήσει μια κομπίνα. Να «αρπάξει» από το ταμείο της ΕΡΤ κάποια χρήματα, αγνοώντας το σύνολο των εργαζομένων συναδέλφων του. Υποστήριξε ότι ενώ έκανε αντικατάσταση συναδέλφου, δεν πήρε την αναλογούσα αποζημίωση. Κάτι το οποίο είναι ψευδές. Όλοι οι συνάδελφοι στην ΕΡΤ, αλλά και σε άλλους χώρους εργασίας, γνωρίζουμε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις γίνεται ένας σχεδιασμός από τους επικεφαλής, διευθυντές κλπ, προκειμένου να λειτουργήσει το σύστημα των αντικαταστάσεων. Δεν μπορεί, δηλαδή, κάποιος αυθαίρετα και μάλιστα μετά από πολλά χρόνια, να υποστηρίζει ότι αντικατέστησε τον «δείνα» και να απαιτεί χρήματα
.Δεν επρόκειτο, λοιπόν, για εργασιακή διαφορά. Όλη η υπόθεση ήταν μια στημένη κομπίνα του Χριστ. Αξελού με στόχο να υφαρπάξει χρήματα από το ταμείο της ΕΡΤ χωρίς να τα δικαιούται».

Ο συν. Δημήτρης Μπέλσης (συνταξιούχος της ΕΡΤ), στο Δευτεροβάθμιο, από το οποίο κλήθηκε αυτεπαγγέλτως, δεδομένου ότι οι διάδικοι δεν πρότειναν μάρτυρες, υποστήριξε:
«Όντως οι δημοσιογράφοι, απ όσο ξέρω, δεν έπαιρναν επίδομα αντικατάστασης στην ΕΡΤ και ο Χρ. Αξελός ενήργησε νόμιμα διότι οι εργαζόμενοι δεν έπαιρναν αντικατάσταση καλοκαιρινής άδειας, που ήταν επιβεβλημένη βάσει νόμου».
Στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο κατέθεσαν οι συνάδελφοι:
Σταύρος Ηλιάδης (μάρτυρας Αξελού) εργάστηκε στην ΕΡΤ από το 1975 έως το 1998 ως αρχισυντάκτης ειδήσεων της «Φωνής της Ελλάδος» (1975-1986) και ως αρχισυντάκτης του απογευματινού-βραδινού δελτίου ειδήσεων της ΕΡΑ (1986-1998). Είπε:
«Δεν θυμάμαι πότε ακριβώς εγώ και άλλοι συνάδελφοι στερηθήκαμε του ευεργετήματος της αντικατάστασης και δεν γνωρίζω αν συνεχίσθηκε επιλεκτικά για ορισμένους από εμάς
Όσον αφορά την κατάθεση του Μιχ. Κυριακίδη στο δικαστήριο στην υπόθεση του Χρ. Αξελού είναι παντελώς ανακριβής και ανεδαφική. Αντικαταστάσεις παίρναμε και σε κάποια στιγμή, ίσως για ορισμένους, σταμάτησαν να γίνονται».

Ευστ. Στεργιανός (μάρτυρας Αξελού):
«Έχω εργαστεί δώδεκα ολόκληρα χρόνια ως αρχισυντάκτης στην ΕΡΤ και ως εκ τούτου, γνωρίζω πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις. Από καθαρώς νομικής πλευράς, δεν είχε κανένα δικαίωμα να παρασταθεί ως μάρτυρας υπεράσπισης της εργοδοσίας σε δίκη, δεδομένου ότι ούτε οι διατάξεις του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, ούτε οι κανόνες δεοντολογίας του το επιτρέπουν.
Παράλληλα, ούτε ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού της ΕΡΤ τον υποχρεώνει, δεδομένου ότι ως δημοσιογράφος δεν έχει νομική εξάρτηση μονίμου υπαλλήλου, ούτε και μπορεί να χαρακτηριστεί ως υπάλληλος. Διευκρινίζεται ότι ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού της ΕΡΤ μόνο τους υπαλλήλους της εταιρείας υποχρεώνει και με κανέναν τρόπο δεν είναι δυνατόν να επεκταθεί η ισχύς του και σε δημοσιογράφους, οι οποίοι όπως προείπα δεν είναι υπάλληλοι».

Ως μάρτυρες του εγκαλουμένου στο ΠΠΣ, κατέθεσαν οι:
Αναστασία Ζήγου:
«Εργάζομαι στην ΝΕΤ 105,8 Δεν έχω άμεση γνώση του περιστατικού. Ωστόσο, μπορώ να βεβαιώσω ότι ο Μιχ. Κυριακίδης στα χρόνια που συνεργαζόμαστε ουδέποτε επέδειξε αντισυναδελφική ή αντιδεοντολογική συμπεριφορά. Το επίδομα αναπλήρωσης αποτελεί κενό γράμμα μετά τη συμπληρωματική σύμβαση του 1996 που υπέγραψε η διοίκηση της ΕΡΤ με την Ένωση Συντακτών. Κατά συνέπεια, ο Κυριακίδης δεν στρέφονταν κατά του συν. Χρ. Αξελού, απλά δεν υπήρχε εντολή για τη συγκεκριμένη καταβολή του επιδόματος. Εξάλλου, το εν λόγω επίδομα ουσιαστικά το δικαιούται ένα πολύ μεγάλο μέρος εσωτερικών και εξωτερικών συντακτών της ΕΡΤ και είναι αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης Συντακτών να το διεκδικήσει και να το επαναφέρει».

Κυρ. Καρυώτης:
«Εδώ και 21 χρόνια που εργάζομαι στην ΕΡΤ δεν έχει καταβληθεί επίδομα αντικατάστασης σε συνάδελφο στην ΕΡΤ, απ όσο γνωρίζω Στη συγκεκριμένη περίπτωση του κ. Αξελού, ο κ. Κυριακίδης ήταν υποχρεωμένος εκ της θέσεώς του να καταθέσει στο δικαστήριο με

βάση το Γενικό Κανονισμό Λειτουργίας της ΕΡΤ. Δεν γνωρίζω ακριβώς τι κατέθεσε ο κύριος συνάδελφος στην υπόθεση του κ. Αξελού».

Κώστας Μπετινάκης, τότε γενικός γραμματέας της ΕΣΗΕΑ:
«Ο Κυριακίδης είναι αξιόλογος συνάδελφος με υπεύθυνη προϋπηρεσία στο τμήμα των ειδήσεων. Τη συγκεκριμένη υπόθεση δεν την γνωρίζω και την πληροφορήθηκα όταν κλήθηκα να καταθέσω. Θεωρώ, όμως, ότι δεν είναι επιτρεπτό να καταθέτει συνάδελφος εναντίον συναδέλφου σε παρόμοιου είδους δίκες».
Σύμφωνα με το ΔΠΣ:

Το άρθρο 7, παρ. 1, εδ. α και θ του Καταστατικού μιλούν για την υποχρέωση των δημοσιογράφων να «τηρούν την επαγγελματική αλληλεγγύη» και «να τηρούν γενικά όλους τους κανόνες της δημοσιογραφικής ηθικής και δεοντολογίας», ενώ το άρθρο 4 του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας, εδ. β τονίζεται: «ο δημοσιογράφος πρέπει να αποκρούει στο χώρο εργασίας του κάθε απόπειρα περιστολής των εργασιακών δικαιωμάτων του ή παραβίασης των κανόνων δεοντολογίας».

Ο συν. Κυριακίδης κατέθεσε ως μάρτυρας της εργοδοσίας (ΕΡΤ ΑΕ) κατά του συν. Αξελού, ενέργεια αντισυναδελφική και αντιδεοντολογική, όπως κατά πάγια πρακτική έχουν αποφανθεί τα Όργανα Δεοντολογίας (Πειθαρχικά Συμβούλια με αποφάσεις υπ αριθμ. 18/03, 23/03, 20/05, 15/06 ΠΠΣ και 4/06 ΔΠΣ), παραβιάζοντας την δεοντολογία. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ αριθμ. 7589/2008 απόφασή του, άλλωστε, δικαίωσε τον εγκαλούντα, που αποζημιώθηκε από την ΕΡΤ ΑΕ, αναγνωρίζοντάς του ότι είχε αυτό το δικαίωμα ως εργαζόμενος και απορρίπτοντας έτσι τους ισχυρισμούς του εγκαλουμένου ως αβάσιμους.

Ο εγκαλούμενος υποστηρίζει ότι τον κάλεσε η νομική υπηρεσία και η διοίκηση της ΕΡΤ ΑΕ να καταθέσει και ότι ήταν υποχρεωμένος γι αυτό από τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού της ΕΡΤ. Στην απολογία του, όμως, στο ΠΠΣ, επισημαίνει ότι και σε άλλες δίκες συναδέλφων με την ΕΡΤ είχε κληθεί από την διοίκηση της ΕΡΤ ΑΕ, να καταθέσει ως μάρτυρας, αλλά «αρνήθηκα παρά τις

πιέσεις που δέχθηκα», ακυρώνοντας τον ισχυρισμό του ότι ήταν υποχρεωμένος γι αυτό από τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού της ΕΡΤ.

Κατόπιν αυτών, το ΔΠΣ απορρίπτει ομόφωνα κατ ουσίαν την έφεση του συν. Μιχάλη Κυριακίδη. Τον κρίνει παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέο, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α και θ του Καταστατικού και άρθρου 4, παρ. β του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Ως προς την ποινή, παμψηφεί διατηρεί την πρωτόδικη ποινή, δηλαδή την προσωρινή διαγραφή 3 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τρίτη, 28.07.09.

Η πρόεδρος Η γραμματέας

Μιμή Τουφεξή
Μαρία Χριστοφοράτου